

reminister, som har diskuteret dette spørgsmål også i Europaudvalget.

Til SF's ordfører: Jamen jeg sagde, at vi var interesseret i at diskutere det spørgsmål, men det er da klart, at jeg går jo ikke ind og diskuterer det på nuværende tidspunkt, lige efter at ministeren har sagt, at han vil fremkomme med nogle synspunkter i sin svartale. Så jeg mener, at den diskussion tager vi, når fødevarerministeren har reageret på kontrolspørgsmålene.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren oplyste, at det kun er i de tilfælde, hvor man ikke kunne se forskel mellem en almindelig fødevarer og en, der indeholder gensplejset majsolie, at der ikke er mærkningspligt. Problemet er bare, at det jo er i en meget omfattende del af fødevarerne, at det problem vil opstå, plus at man samtidig indfører et mærke, der hedder noget i retning af »kan være«, »kan indeholde genmodificerede produkter«, en form for mærkning, der helt ødelægger tilliden til hele mærkningssystemet.

Jeg har netop siddet ved Europaudvalgs møderne og på mine grædende knæ tryglet og bedt ministeren om dog i det mindste at stemme imod sådanne ting. Men ville ministeren det? Nej, ministeren rejser til Brüssel og stemmer for sådanne mærkningsregler. Det kan ministeren da ikke komme uden om. Og ministeren kan da heller ikke bestride, at det er en rigtig fremstilling af det, der er foregået omkring mandatgivningen i Folketingets Europaudvalg, som jeg her har givet.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Tove Lindbo Larsen. Og så regner jeg med, at det derefter er den næste ordfører.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg glemte desværre at komme med et par kommentarer til Venstres ordførers bemærkninger om økologi og kommunernes ret til – jeg var lige ved at sige – selv at bestemme. Vi er selvfølgelig indstillet på det kommunale selvstyre; men der ligger jo et signal i, at man via finansloven siger, at vi er meget optaget af, at økologiske produkter anvendes både i stat og kommune. Det har de, der har stemt for finansloven, også været enige om. Så jeg synes, at vi skal opfatte det som et signal om, at vi gerne ser, at man anvender økologiske produkter,

men at det selvfølgelig er det kommunale selvstyre, der klarer opgaven.

Jens Vibjerg (V):

Venstre og De Konservative fremsatte i efteråret et beslutningsforslag om sikring af sunde levnedsmidler af høj kvalitet. Nu har fødevarerministeren lavet en redegørelse om fødevarer, og jeg kan da ikke skjule, at jeg er glad for, at ministeren på så mange områder er enig med os.

Lad mig indledningsvis sige, at danske levnedsmidler generelt er af meget høj kvalitet, men der har desværre i de seneste år været for mange eksempler på, at levnedsmidler ikke har levet op til forbrugernes forventninger. Det influerer negativt på den enkelte borgers livskvalitet og kan være med til at skabe usikkerhed om kvaliteten af den mad, vi spiser. Det slår også igennem på de offentlige udgifter i form af øgede sundhedsudgifter.

Vi er gennemgående for dårlige til at sammensætte vores kost rent ernæringsmæssigt. Hvis vi fra folkeskolen og videre frem, specielt i de sundhedsfaglige uddannelser, fik en bedre undervisning i ernæringslære og kostforståelse, ville meget af den overvægt, der skyldes forkert kost, kunne reduceres væsentligt med en større livskvalitet til følge samt et fald i sundhedsudgifterne.

Overordnet er vi i Venstre tilfreds med redegørelsen. Der er dog mange ord og ideer, som skal udfyldes, og vi vil vente med spænding på fødevarerministerens udspil til en samlet fødevarerlov. Fødevarernes grundlov har ministeren vist kaldt den. Man kan da også godt spørge sig selv, om ikke de 7 love, 125 bekendtgørelser og ca. 600 cirkulærer, der i dag eksisterer, er for mange. Vi ser frem til en forenkling. Og det kunne jo være skønt, om fødevarerministeren kan være den første minister i denne regering, der kan præstere forenkling.

Generelt er der mange gode målsætninger og hensigtserklæringer i redegørelsen. Vi er i Venstre bl.a. enige med regeringen om tilsætningsstofferne. Tilsætningsstoffer må kun bruges, hvis det er nødvendigt og det ikke går ud over sundheden.

I Venstre kan vi heller ikke blive uenige med ministeren om at lægge vægt på forsigtighedsprincippet, når vi taler om pesticider og pesticidrester. Derfor er det glædeligt at konstatere, at de danske levnedsmidler ligger til et 11-tal. Vi kan endog være meget trygge ved at spise